

го сухо дърво, що билъ привързалъ на плещитѣ си, и то било сѣ тѣй обвито съ черно платно, за да са показва надуто; това дърво стърчало надъ главата му, която са глѣдала голѣма и страшна. А въ рѣцѣтъ си носилъ дълги клещи, спорѣдъ височината му, и тѣ му служили да са подпира, кога върви съ кукилитѣ, и да убива хора; той присягалъ отдалече, та стиснялъ човѣка и го удушавалъ; на клещитѣ имало една кука, съ която закачвалъ жертвата си, тѣй щото никой неможѣше да убѣгне отъ кръвнишкитѣ негови рѣцѣ.

Тогавъ го потѣтруватъ и го завлѣкли на сѣдовището—и малкитѣ дѣца вървѣхъ подирѣ му да го бѣхтатъ съ прѣчкитѣ си.—Когато го уголихъ, че той билъ упушнатъ въ гърдитѣ.

Ето ви страшнѣй *таласѣмъ*, отъ когото свѣтътъ бѣше потрепералъ!

САМОДИВСКАТА МОГИЛА.

Нѣкой си по-ученичекъ момакъ, който бѣше отишълъ веднѣжъ на село, дѣто останалъ да ношува, слушалъ да приказватъ за *самодивската могила*, що била отвѣнѣ селото. Вечеръта са събрали на сѣдѣнка много момци, които подкачили да си приказватъ сѣ за *самодивската могила*. По едно врѣме зели да са припиратъ: кой може да отиде на могилата и обзалагали са да му дадѣтъ една жълтица, разумѣва са който смѣе да отиде и да са върне. Тогавъ онзи момакъ са обади та каза: »азъ немогъ да разберъ какво е страшното на тѣзи могила; мечки ли има вълци ли или какво нѣщо е?«

—Какви мечки и вълци казвашъ ти? рекохъ другитѣ, *самодиви* и *злина*, Боже упаси! всѣка нощъ тамъ са събиратъ *самодивитѣ*, дѣто свирятъ и играятъ; а който замине оттамъ нощѣмъ, той са невръща живъ.

—Азъ невѣрвамъ да има на свѣта *юди* и *самодиви*,